

טעימה ושכרה בצידה..

נמצא א"כ שאחרית שנה הוא חודש אלול, ובתחילת השנה אדם נידון מה יהא בסופה.

וכתב על כך השפת אמת זי"ע דברים נוראים ונשגבים, ואלמלא מקרא שכתוב אי אפשר לאומר! ועכשיו שנכתבו הרי לא רק שאפשר וצריך לאומרם אלא אף גם מצוה לפרסם את זה כי בנפשנו הדבר!... וכך הם דבריו הק' [אלול תרמ"ד] ויתכן לומר כי אחרית הוא הסוף והתכלית, שאף כי גלוי לפניו כל תהלוכות האדם בכל השנה אבל גלוי לפניו גם איך ששבים אליו ית'ש בסוף השנה ומזה יש לו תענוג כשרואה איך שבני ישראל חוזרים לשורשם ודבקים בפנימיות לבם לחי החיים, והתענוג הזה עולה להם לחשבון מראשית השנה לכתוב ולחתום את דינם לטוב

ולחסד. גם מי שחש שאולי קשה עליו העבודה בחודש הזה, יתן את תשומת לבו למילים הללו גם אם הנך חש בקושי אבל התמורה היא לאין ערוך, ומי לא מייחל לתמורה זו...

ומסיים שם השפ"א: ובאמת זמן התעוררות התשובה הוא בסוף השנה, שהוא התכלית הנרצה מכל מעשי השנה! וכשרואין שאין לנו מאומה לא נכנסים לעצבות וכבדות הגוף ומבקשים לישון ח'ו, אלא מתגברים ומתחזקים ומיד שבים לפניו יתברך על חסרון המעשים

1 התענוג של הקב"ה - אלול אחרית השנה שפועלת את ההתחדשות של השנה הבאה לאחריה חידושו המדהים של השפת אמת.
2 מבט חדש בהבנת פרשתנו' לא תמיד אנחנו מבינים את הנאסר עלינו ואנו מתוסכלים' התורה התירה כאן יפת תואר ללמד אותך זה שלילי אבל אם אתה רוצה תטעם ותראה להיכן זה הולך.. ומכאן תלמד על כל איטורי התורה.

3 הלימוד המפעים מעניינו של בן סורה ממש לא נכתב לדרוש וליתן שכר אלא ללמד מה קורה כשלא עוצרים את הדרדור עפ"י משפטי התורה- חידושו של החת"ס.
4 מדוע נענש דהמע'ה על שנשא יפת תואר ואילו לשאר עם ישראל התירה התורה עד כדי הגדרת 'קדוש יאמר לו' חת"ס בדרשות. התחדשות השנה הבאה תלויה בעבודה שלנו בחודש זה גרידא- שפ"א

בס"ד לאחר פסק הזמן שבו לא נועדנו ודברנו יחדו, הרי הזמן גרמא מוכשר ומוזמן מאין כמוהו החודש המפואר אלול שאין יותר מתאים ממנו ל'או נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע'. ישנה וודאות שאצל כולם החלה תווזה מכח שפעת החדש כמעין המתגבר לעזר לאיש ישראלי בכל תהלוכותיו. רק שאנו בס"ד נחדד בתח"ד את עוצם החודש בשגב אראלי קודש מדברי השפ"א גחלי אש וז"ל 'ארץ אשר עיני ה"א בה מראשית השנה ועד אחרית שנה' דרשו חז"ל שראשית השנה היינו חודש תשרי,

פעמים הוא נופל ולא מסוגל כבר. חלק נכבד בנפילה זו הוא גם פסיכולוגי, כיוון שבמחשבתו הוא תופס שהדבר האסור הנ"ל הוא לא כ"כ שלילי וזה טוב לו ומרגיע וכו' ולמה שלא יעשה זאת. אולם עם הזמן הוא תופס שאכן זה לא טוב ואכן צדקה התורה בדבריה.

ישנה דרך נוספת שאומרת לבנ"א "תשמע הדבר הזה שלילי ואפ"י שלילי מאוד אבל לומר שזה אסור ומוקצה ממך את זה אנו לא אומרים אם אתה לא מסכים אם אוהרה זו, תנסה ותווכח האם כנים הדברים לא. ומכאן תלמד מן הגילוי שהתורה התיירה לך להתקרב לרע, תלמד לכל המקומות שהיא לא מאפשרת לך להתקרב אל הרע שהם מקומות שממש לא טובים לך גם אם לא טעמת מהם.

שלוש פעימות בחיי הנישואין של יפת תואר
 אם נתבונן היטב בפרשתן נסכית שבגישה זו מתחילה הפרשה. [על בסיס דברי חז"ל שהתורה סמכה כאן ג' ענינים שכולם מתחילים ביפ"ת דנן] כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וַיִּתְנָן יָקוּק אֱלֹהֶיךָ קִינָדָה וְשִׁבְתָּ שָׁבִי: וְרֵאִיתָ בְּשִׁבְלָה אִשֶׁת יִפְתַּתְּ תֹאֵר וְחִשַׁקְתָּ בָּהּ וְלָקַחְתָּ לָּהּ לְאִשָּׁה: לכאורה היכן מצינו שהתורה מתירה ליהודי להתחתן עם נכריה? איפה ההיגיון, אז נכון שיש יצה"ר וכו' האם בכל איסור נתיר ענין שכזה?

כאן רואים שהתורה ירדה לסוף דעתו של אדם, וידעה שאדם רגיל כפי שיתבאר לא יעמוד בזה ולא ישמע לשלילה שיש בנישואי נכריה. אוקיי אז אם אתה רוצה לטעום מהטינופת אתה מוזמן אבל לא באופן מופקר אלא יש תנאים מותר לבוא עליה פעם אחת בלבד ואח"כ היא מתנוולת ועוזבת את גילוליה ואחרי חודש אתה תראה אם זה הצעד שעשית הוא חיובי או לא, מה הוא רואה? וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנִפְשָׁהּ וּמִצִּיֵּן לָנוּ רש"י מבשרך הכתוב שסופך

טובים, ומבררים שבראנו רק לכבוד בכחינת 'אני לדודי' ומשתוקקים לגמור מכח אל הפועל לברר כבוד מלכותו יתברך בעולם, וממילא בא התחדשות של ראש השנה רק לבני ישראל בכחינת 'ודודי לי'

מתחוויר כאן דבר מדהים, ההבנה הרווחת שבר"ה מתחדשת הבריאה מעצמה במהלך טבעי שכך הטווה הבורא ית'. כאן מבאר השפ"א אכן הבורא ית"ש בר"ה יחדש את הבריאה. אבל כמה אנו נחוש בהתחדשות? זה תלוי בנו. ככל שהעבד ממציא את עצמו לאדון, כך האדון נמצא יותר לעבד.

הדרך מסוכנת אבל אם אתה מתעקש אז קדימה טטעם ולאח' ז תגיש את המסקנות!

ובס"ד נתבונן מעט בפרשתן, העמוסה לעייפה בתבונות מיוחדות לחיינו בכלל ולחודש אלול בפרט כמבואר באוה"ח הק' ובשפ"א ובשאר ספ"ק. כמה שנים עסקנו בביאור ג' היציאות למלחמה וב"ה אפשר דרא ורבו הידיעות והפרשנים בנושא זה. בס"ד בשנה זו נתבונן בפרשתן בעניינינו של בן סורר ומורה מה שלא עסקנו בעבר ועפי"ז נקבל מבט חדש על ענין יפת תואר שבו פותחת התורה. והחשוב מכל תתחדד בנו ההבנה שמשה אמת ותורתו אמת ויתקדש ש"ש באמיתות התורה [כלשון החת"ס להלן].

ישנה 'אמרה' מאוד נכונה 'לא קל להיות יהודי' [שמעתי התבטאות כזו מא' מגדולי פוסקי דורינו] ישנם הרבה סייגים גדרים איסורים שלא מצינו בשום אומה דת ולשון, ובהתרבות הגלויות יש יותר חומרות ואיסורים כיוון שהתרבו המח' בין הפוסקים וגדולי התורה, וכולם רוצים לפעול לפי כל הדעות...

ישנם ב' שיטות חינוך בחיים, ישנה שיטה שאומרת לבנ"א זה אסור וזה אסור וכו' והאדם עצמו קשה לו מאוד לעמוד בכך והרבה

התורה מעידה על דבר מסויים שהוא שלילי
או ודאי טוב לא יצא לך מזה אלא רק רע!
הציבור יציע מעצמו את אמיתות התורה!

הדברים מבוארים בדברי החת"ס ב' תורת
משה' ויש לזה המשך בדרשות שמעצים מאוד
את דברינו בס"ד.

כידוע דרשת חז"ל סנהדרין עא אמר רבי
שמעון: וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה
חצי לוג יין האיטלקי אביו ואמו מוציאין אותו
לסקלו? **אלא לא היה ולא עתיד להיות**, ולמה
נכתב - דרוש וקבל שכר. אמר רבי יונתן: אני
ראיתיו, וישבתי על קברו ומבאר רבינו בחיי
על קברו של אבשלום ומבארים שאין הכוונה
על הקבר כפשוטו אלא על עניינו. זוהי אחת
מדרשות חז"ל התמוהות ביותר, האם לא
מצאו עוד ענינים לדורשם ולקבל שכר?

החת"ס מבאר את כוונת חז"ל כמין חומר
והענין בזה אלו היה בן סורה ומורה נהרג, היו
כל ההדיוטים מרננים ומערערים על משפטי
ה' מה עשה העלם הזה ולמה יומת מי ירד
לסוף דעתו הרי ימים ידברו והיה בא בימים
והיו טובים מאלו במילים אחרות אם לא היה
כ"כ הרבה תנאים לקיום דין בן סורר ואחת
דתו היתה להמית לא היה שלימות בציבור עם
דין תורה זה ואדרבה היה קשה מאוד לקבלו.
ממשיך החת"ס ועל כן כתב הקב"ה בתורתו
הקדושה דינו של סורר ומורה כי הוא ית'
יורד לסוף דעת בניו לא אמון מ'מ תלה
הכתוב בתנאים הרבה באופן שקרוב לודאי
לא יזדמנו כל התנאים יחדו.

ובפרט כמה שתלה באמו אינה רוצה והנה
אמו היא יפ'ת בודאי לא תרצה כמו אמו של
אבשלום ולבסוף יצא לתרבות רעה וגרם מה
שגרם מה הבריות אומרות הלא טוב היה
כשנהרג בקטנותו ולא היה בא לידי מידה זו.
ורואים כל העם אמיתת תורתינו הק' ונתקדש
ש'ש עי'ז!

דברי החת"ס מבוארים באופן הטוב ביותר
ורק בכדי לסכם את הנאמר ולסנכרנו עם מה

לשנאותה! חשבת מי יודע איזה 'אושר' אני
מרוויח, והנה אתה חש שבא לך להקיא ממנה,
ואחרי ל' יום אתה משתוקק להכניס אותה
'לטמון אשפה' כאן התורה אומרת אדוני זה
לא עובד ככה, חשבת שאתה יותר חכם, אז
תדע שיש גם תנאים איך מפנים את
הפסולת... ומקר לא תמקנה בקספ ל'א-
תתעמר בה תתת אשך עניתה:

סוף מסלול יפת תואר והרי התוצאות...

וזה אחד שהתמזל מזלו ובתוך ל' יום הבין
שהוא נכנס לעסק ביש. אבל יש כאלה שעדיין
היו שקועים בחלומות של יפת תואר אבל
אח"כ הם הבינו לאיזה ריקבון הם הגיעו - קי'
תהלין ל'איש שתי נשים האחת אהובה והאחת
שנואה וידורלו בנים האהובה והשנואה והנה
הבן הנכר לשנואה פה זה כבר מסובך יש לך
ילדים ממנה ואתה כבר לא יכול להיפטר
ולמחוק את הפרק הזה מחייך כי אחרי הכל
הילדים ממנה הם ילדים שלך! זה כבר תיק...
אבל יש מצבים גרועים ל"ע שהחלטות שלך
נגד המלצת התורה [אף שהתורה התירה
להתקרב לשלילה בו בזמן שהיא אומרת לך
שזה שלילי] מקבלות כותרות בעיתונות

**כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן־סוֹרֵר וּמוֹרֵה אִינְנוּ שְׂמֹעַ
בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
אֲלֵיהֶם: וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאֲבָנִים וְמָת
וּבְעֶרְתָּ הָרֶעַ מִמֶּנָּה וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ
וַיִּרְאוּ.**

רבתי, התורה לימדה אותנו כאן שיש מצבים
שהיא מתירה להטעים אדם מענין שלילי ולו
רק בכדי שידע הוא וכל כלל ישראל שמשפטי
ה' אמת צדקו יחדו ורק רע יוצא מאי ציות
לחוקי התורה! וזהו המסר העצום שנכתב
כאן בתחילת פרשתן יכול להיות שיחשוב
מאן דהוא האלול שלי חשוך, קשה לי, בא לי,
נכון אתה חומר וזה לגיטימי, אבל תלמד
מהסיפור הזה מה יצא לאותו לוחם מ'היפת
תואר שלו' ... שמשא אמת ותורתו אמת ואם

ויש כאן תמיהה רבתי הרי פרשתן פותחת עם היתר מפורש לישא יפת תואר אזי מדוע שדמע"ה יענש על כך?

וכתב החת"ס בביאור הענין כמו שהערנו מה סיבת ההיתר הזו? וז"ל [בדילוג קל] **אבל הענין הוא כל מה שאסור רחמנא שרא לן כוותיה ליתן מקום ליניקת הקליפה כי א"א לגרשו מכל וכל כי אז יתגבר על האדם ביתר שאת ויגרשנו מן הארץ.** החת"ס מטעים את ההיתר של יפ"ת בסיבה שהנפש לא תעמוד בנסיון של יפ"ת כי כוחות הטומאה גם דורשים את שלהם ויש כאן נבחרת גדולה של יר"ש שנלחמים בתוך פריצות איומה ואם לא ניתן איזה עצם לסט"א היא תתגבר ביתר שאת ותיקח את מאווייה בכח ואז כולם יפלו בצורה מופקרת. לכך צריך נוהל ברור ומסודר באופן רשמי כיצד להתיר את הנכריות הללו.

וממשיך החת"ס **והעושה כן כדי להינצל מיצה"ר וממה שהוא יותר רע מזה - קדוש יאמר לו! אך מי שהוא צדיק ולבו חלל בקרבו ואין לו לירא מהם ומהמונם ויש לו ראייה ברורה על זה שה' עמו שהלכה כמותו בכל מקום לזה ודאי רע ומר לאכול או ליהנות מאלו האיסורים והוא מגרה הקליפה בעצמו וזה הוא שסופו להוליד בן סורה! וזו התביעה שהיתה על דמע"ה אתה דמע"ה אתה לא תיפול בזה אתה שחטת את היצה"ר מזה אתה מפחד? פחדת? והשתמשת בהיתר סופך ליפול בן סורה ומורה! נורא למתבונן**

ישנם הרבה תובנות במאמר זה חלקם לא נכתבו וחלקם נכתבו, מכורח המציאות לא כל דבר ניתן להיכתב מחד רואים שהיכן שהתורה אסרה הרי ודאי רק טוב יצא לנו מכך. דבר נוסף אנו למדים בדברי החת"ס שלא אוסרים על אדם או מכניסים אותו למציאות באופן שהסט"א תפיל אותו בידיה חייבים למצוא אלטרנטיבה שמחד תרגיע את החומר שבו ומאידך תמשכוהו לצד הרוחני בבריאה.

שדברנו עד כה נתמצת מעט מדבריו. פרשת בן סורר ומורה נכתבה באותה רוח של היתר יפת תואר, שתתהווה מציאות כזו של בחור בן סורר ומורה ולא נהרגנו מיד כי יקשה בעינינו לעשות כן כי מי אמר אולי בצעירותו הוא דבוק בדת הטיפש - עשרה אבל כשיגדל עוד עם ישראל ישבע ממנו נחת. רק כשהוא גדל וכולם אוכלים ממנו מרורים אז כולם מייחלים להתאיידותו מהגלובוס בדרך חוקית או אחרת... העיקר שהוא יהיה שייך להיסטוריה...

ואז כולם מדקלמים וואו כמה התורה צדקה שבגיל צעיר היו צריכים לגמור איתו חבל שיש כו בירוקרטיה בכדי להוציא זאת לפועל. כלו' התורה מטעימה לנו שנטעם מה קורה עם מה שהיא שוללת באופן שהוא לא מטופל בזמן. וזה מתחבר מאוד עם מה שדברנו ביפת תואר, בפרט ששני ענינים אלו נדרשו יחדו בסמוכין.

מי ששחט את יצרו, יפ"ת עבורו כזוכבים!

והיות ובס"ד דברנו השבוע ברבים מענין זה ששזור בו עניינו של אבשלום נפנה לסוגיא שדוד המע"ה נשא אישה יפ"ת ונשם נביט מה אנחנו יכולים ללמוד להתמודדויות שלנו. ובס"ד מצאתי מעין מים חיים מפכים בדרשות החת"ס **קקילורין לעיינים לבאר ענין זה** [דרוש ט- תק"ע בד"ה אבל י"ל, שבת שובה] הגמרא בסנהדרין קו' מספרת שדוד המע"ה חשש מחילול ה' כשימות ע"י אבשלום בנו, ולכך רצה לעבוד ע"ז שיאמרו שאבשלום הרגו כיוון שעז"ז. וכאן בא חושי הארכי בטענה לדמע"ה אמר: מאי טעמא קנסיבת יפת תואר? - אמר ליה: יפת תואר רחמנא שרייה. אמר ליה: לא דרשת סמוכין, דסמיך ליה כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, כל הנושא יפת תואר יש לו בן סורר ומורה! [ודמע"ה נשא את מעכה בתו של תלמי מלך גשור] בטענה זו טען חושי הארכי לדמע"ה שאין צורך לעבוד ע"ז, כיוון שיאמרו שמת בעוון שנשא יפת תואר!